

KAPITOLA 1

Někteří pasažéři jsou jako zlý sen, přemítala komodorka Karyn Faro na velitelské lávce *Chimaery*.

Darth Vader k takovým pasažérům rozhodně patřil.

Faro se zamračila při pohledu na moře hvězd za průzorem můstku. Podle jejího názoru na imperiální řadovou loď nepatřili žádní pasažéři. Pokud se Vader chtěl proletět po Impériu, měl si sehnat vlastní loď.

Anebo se jí právě stala *Chimaera*, protože Vader rozhodně neotálel s tím, aby se zabydlel a udělal pár změn.

Přes šum tichého hovoru Faro uslyšela zvuk zadních dveří můstku. Otočila se a uviděla vstoupit stormtroopera v bílé zbroji. Nejprve se klidně rozhlédl kolem a pak pokračoval k Faro.

Zakabonila se ještě víc. A co se týkalo nechtěných změn v režimu na palubě *Chimaery*...

Když se před ní rázně zastavil, už se jí úspěšně podařilo zamračení skrýt. „Komodorko Faro,“ pozdravil se škrobenou formálností, kterou si od stormtrooperských důstojníků zvykla očekávat. „Já jsem –“

„Ano; velitel Kimmund,“ přerušila ho se stejnou formálností.

Nehnul ani brvou a jakýkoli záblesk překvapení ve tváři samozřejmě skrýl obličejový plát jeho přilby. Ale Faro nepochybovala, že překvapení je. Rozeznat bílé označení jednotky a hodnosti na bílém podkladu bylo

bez optických vylepšení stormtrooperů téměř nemožné, avšak Faro toto umění ovládla už dávno. „Co pro vás mohu udělat?“ pokračovala.

„Potřebuji s vámi mluvit o přidělení a prioritním umístění našeho transportéru,“ řekl Kimmund. Ani do hlasu se mu nepromítlo žádné překvapení. Vzpamatoval se z něj rychle. „Vaše vrchní správkyně hangárů má problém s posloucháním rozkazů.“

Faro v duchu zavrtěla hlavou. Ano, to byla celá starší poručice Xoxtin. Ta žena měla svůj precizní osobitý styl práce a často s ní nehnul ani pomyslný nakladač.

Naneštěstí její rodina patřila k coruscantské elitě, a navíc se přátelila s císařovým starším poradcem pro záležitosti Středního okraje. Xoxtin si mohla dělat věci po svém, protože pouze pár důstojníků flotily by se odvážilo na ni zatlačit.

Naštěstí pro Kimmunda k té hrtce patřila i Faro.

„Osobně s ní promluví,“ slíbila Kimmundovi. „Kam přesně byste chtěl váš transportér umístit?“

„Lambda lorda Vadera by samozřejmě měla být v čísle jedna,“ odpověděl Kimmund. „*Darkhawk* by měl být v čísle dvě.“

Což by osobní Lambdu admirála Thrawn odsunulo až na místo v čísle tři. Jasně porušení protokolu flotily a Kimmund to dobře věděl.

Thrawn však své důstojníky instruoval, aby s jejich hosty – jak je označil – spolupracovali, jak jen to bude možné. A nešlo o to, že by se loď z čísla tři nedostala do vesmíru stejně rychle jako z čísla jedna. Bylo to prostě jen dál od přípravné místnosti, a délka chůze byla tudíž o něco větší. Thrawnovi by to nejspíš nevadilo.

Naopak mít *Darkhawk* na tom místě by pěkně ladilo s jiným nenápadným frachtákem právě sedícím v čísle čtyři – civilní lodí, kterou Thrawn před pár lety uzmul pirátům a kterou využíval, když cítil potřebu anonymity. Transportér 1. legie byl podobného druhu: starý separatistický frachták z období klonových válek, který vypadal zvenčí zchátrale, avšak byl vybaven tou nejlepší výzbrojí, štíty a systémy na skrytí před senzory, jež nabízela imperiální technologie. Přes všechnu svou hrozivost a prudkost, nemluvě o okamžitě rozpoznatelném zjevu, lord Vader očividně chápal uplatnění nenápadnosti.

Anebo se mu prostě líbilo mít u sebe zajatou separatistickou loď, aby všem připomínala, která strana zvítězila.

„No dobrá,“ řekla Kimmundovi. „Zařídím to.“

„Děkuji, komodorko,“ odpověděl Kimmund. Krátce se postavil do pozoru, pak se otočil a odkráčel po velitelské lávce.

Faro ho sledovala ponořená ve víru kalkulací, které byly otravnou součástí života imperiálního důstojníka. Xoxtinina rodina měla moc; ale Kimmund byl velitelem 1. legie, elitní jednotky, kterou lord Vader vyčlenil z neméně slavné 501. legie, aby mu sloužila jako osobní útvar stormtrooperů. Císařova pravá ruka teoreticky převyšovala celou zamotanou politickou pavučinu.

Ale pouze za předpokladu, že by se Vader, kdyby došlo na lámání chleba, postavil za Faro. Ten však byl bohužel známý tím, že zůstával stranou politických třenic a nikdo nemohl zaručit, že by si na tuto Faroinu drobnou pomoc vůbec vzpomněl. Naproti tomu Xoxtin by jí to určitě jen tak nezapomněla.

Na takové balancování nebyla vhodná doba nikdy, avšak toto načasování bylo obzvláště špatné. Faro na komodorku povýšili před pouhými šesti týdny s tím, že operační svaz 231 bude její, jakmile se jeho současný velitel posune po hodnostním žebříčku k některé větší flotile.

Jenže tento příslib vlastního operačního svazu se dosud nenaplnil. A jelikož se stále mluvilo o nevysvětleném zmizení komandéra Eliho Vanta ze sedmé flotily, Faro už si nemohla být jistá svou budoucností. Pohněvat si v tuto chvíli Xoxtin a její rodinu by se jí mohlo stát osudným.

Kimmundovi to však už slíbila. A hlavně, dovolit podřízenému ignorovat rozkazy, třebaže podřízenému s takovými konexemi, jaké měla Xoxtin, znamenalo zavádět špatný precedens.

Dívala se průzorem a v duchu probírala různé konfrontační scénáře, když se najednou strakaté nebe hyperprostoru změnilo na hvězdné čáry, které se dále smršťily v hvězdy.

Chimaera dorazila.

Jenomže nedorazila do svého plánovaného cíle. Místo toho skončila doslova uprostřed ničeho.

* * *

Hvězdy svítily průzorem a jejich poloha odpovídala navigačnímu displeji, což potvrzovalo propočty komodorky Faro.

Lord Vader stojí mimo zorné pole, nehybný. Pouze těžké dýchání prozrazuje, kde se nachází. Jeho dýchání vykazuje určitou nepravidelnost

a také jeho postoj dává tušit tichou škálu myšlenek i emocí. Ale nelze je přečíst. Nelze je pochopit. Nelze je předvídat.

Faro mu vstoupila do výhledu. „Hyperpohon jsme zkontrolovali dvakrát, admirále,“ oznámila. *Svaly v obličejí má napjaté. V hlase jí zní větší dávka úzkosti než obvykle.* „Technici mysleli, že to může být aluviálními tlumiči, ale ty byly vyčištěny. Nařídila jsem další kontrolu, ale zatím se vše zdá v naprostém pořádku.“ *Oči má správně upřené na svého admirála, avšak napětí v jejích svalech napovídá, že přemáhá potřebu obrátit pozornost a řeč k lordu Vaderovi. Nepřeje si jeho přítomnost na velitelské lávce, ale ve výrazu tváře se jí zračí vědomí, že v té věci nemá na vybranou.*

„Pak tedy musí být chyba na straně posádky *Chimaery*,“ zahřměl Vader. *Dělá krok kupředu. V jeho hlase se možná ozývá netrpělivost.*

„Se vši úctou, lorde Vadere, to si nemyslím,“ řekla Faro. *Její oči se otáčejí k Vaderovi. Ztuhlost jejího postoje narůstá. V hlase má opatrnost a určitou dávku strachu, ale také odhodlání.* „Tato hypertrasa je jen zřídka používaná a její parametry i rozmezí jsou špatně definovány. Spíš si myslím, že jsme vlétli do hmotného stínu nějakého dříve neznámého tělesa.“

„Opravdu?“ opáčil Vader. *Tón jeho hlasu trochu klesá. Ruce se zvedají k pasu a palce se zaháknou za opasek.* „A kde to záhadné těleso je?“

Svaly na Faroině hrdle se krátce napínají. „Ještě jsme ho nelokalizovali, lorde Vadere,“ odpověděla. *Její oči se vracejí zpět k jejímu admirálovi.*

„Zadala jsem tu práci našim nejlepším sensorovým technikům, pane.“

„Možná že vaši *nejlepší* nedosahují standardů pro imperiální službu,“ podotkl Vader.

„Důstojníci a posádka *Chimaery* jsou více než způsobilí ke svým úkolům, lorde Vadere,“ vložil se do hovoru Thrawn. „Komodorko, pakliže nás opravdu ovlivňuje neznámé těleso, možná nás z jeho stínu a vlivu vysvobodí pohyb vpřed.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro. *Napětí v její tváři a hlase viditelně polevuje.* „Kormidelníku, leťte kupředu na dvě třetiny výkonu. Senzory, pokračujte v pátrání po tělesech.“

„A po jiných lodích,“ dodal Thrawn.

Ve Faroině výrazu se zračí zmatení. „Po jiných lodích, pane?“

„Očekáváte, že na nás někdo zaútočí?“ zeptal se Vader.

„Je to možné, byť ne moc pravděpodobné,“ odpověděl Thrawn.

„Mám obavy – ať už nás z hyperprostoru vytáhlo cokoli –, že něco po-

dobného může potkat i další lodě. Musíme si dávat pozor na kolize či jiná střetnutí.“

„Komodorka Faro právě vysvětlila, jak málo je tato hypertrasa používána,“ připomněl Vader. *Jeho mluva je malinko odsekávaná.* „Vážně považujete hustotu dopravy dvou lodí týdně za nebezpečnou?“

„Takový je skutečně údaj v navigačních mapách,“ připustil Thrawn. „Ale tento tranzitní profil se od doby zápisu mohl změnit. Když jsem tu byl naposledy, lodní doprava byla určitě ještě řídkší.“

„Vy jste tu už byl, pane?“ vypadlo z Faro. *V jejím výrazu a hlase je překvapení.* „To jsem nevěděla.“

„Je nějaký důvod, proč byste měla, komodorko?“ protáhl Vader.

„Velice se omlouvám, admirále,“ řekla Faro. *Mluví rychle. V hlase jí zní čerstvá dávka úzkosti.*

„Není třeba se omlouvat, komodorko,“ odpověděl Thrawn. „Bylo to před mnoha lety, za klonových válek.“

„Chápu,“ přikývla Faro. *Úzkost vyprchává, v hlase a výrazu je nyní patrný zájem.* „Nebyla jsem si vědoma toho, že jste v té době už byl v Republice.“

„Minulost patří minulosti,“ zaburácel Vader. „Záleží jen na přítomnosti a budoucnosti.“ *Otáčí se, jeho dlouhý plášť vlaje, jeho napůl skrytý světelný meč se leskne ve světle můstku. Jeho ruce na okamžik zůstávají zaklesnuté za opaskem, poté však spustí paže k bokům. Prsty se mu malinko sevrou.* „Budu ve své kajutě. Informujete mě, jakmile opět vyrazíme.“

„Ovšem, lorde Vadere,“ ujistil ho Thrawn.

„Také informujete svého Noghriho, že má zakázaný vstup do *Darkhawku* mé legie,“ dodal Vader. „Velitel Kimmund ho uvnitř přistihl už dvakrát. Příště to bude naposledy.“

„Rozumím, můj pane,“ přikývl Thrawn. „Rukh je občas přehnaně horlivý ve své snaze vědět o všem, co se děje na palubě *Chimaery*. Informuji ho o tom.“

„Není vůbec důvod, aby byl na palubě,“ pokračoval Vader. *Tón jeho hlasu klesá.* „Pokud jsou jeho bojové a stopařské dovednosti tak dobré, jak tvrdíte, možná jsme ho měli nechat, aby pomohl Woldarovi a Tarkinovi v honu na Jarruse a rebely.“ *Jeho hlava se lehce naklání.* „Nebo se po střetu na Atollonu bojíte o svou osobní bezpečnost?“

Faroiny obličejové svaly tuhnou. Její postoj vykazuje čerstvé napětí.

„Právě naopak, lorde Vadere,“ odpověděl Thrawn. „Díky přítomnosti vás a 1. legie na palubě je bezpečí *Chimaery* více než zaručeno. Ale než tato mise skončí, jsou tu i úkoly, které budou vyžadovat přispění nás všech, včetně Rukha.“

„Tato mise skončí dřív, než si myslíte,“ ujistil ho Vader. „Najdeme to narušení, já se s ním vypořádám a pak se vrátíme na Coruscant.“

„Rozumím,“ přikývl Thrawn.

„Dobře.“ *Vader se otáčí o pár stupňů čelem k průzoru.* „Plnou rychlostí, admirále. Chci zjistit, co přesně upoutalo císařovu pozornost.“

„Ovšem, můj pane,“ přitakal Thrawn. „Zrovna tak jako já.“

* * *

Poté co Kimmund vyhodil Rukha z *Darkhawku* poprvé, nařídil vojákovi Sampovi, aby všechny průlezy zabezpečil senzory proti vniknutí. Když se Rukh vplížil na palubu podruhé, jeden ze senzorů úspěšně sepnul a stormtrooperi ve službě ho díky tomu mohli chytit a vykázat rychleji.

Kimmund sledoval pohyb – či spíše absenci pohybu – *Chimaery* na opakovacích displejích přípravné místnosti 1. legie, když senzor znovu zacvrlikal na poplach.

O dvě minuty později už byl v hangáru v plné zbroji, s blasterovou karabinou v ruce a v duchu sám se sebou uzavíral sázku o to, kam okolnosti a rozmar osudu umístí jeho první výstřel. Doběhl k *Darkhawku* a obešel příd.

Tam našel malého Noghriho, jak klidně stojí na palubě pět metrů od plavidla bedlivě stráženo seržantem Dravem a vojačkou Morrtic. Morrtic, jak si Kimmund všiml, držela pod paží další stormtrooperskou přilbu. „Kde jste ho našli?“ zeptal se Kimmund.

„Přímo tady, pane,“ odpověděl Drav ponuře. „Stál před průlezem.“

„A předstíral, že se tu jen prochází,“ dodala Morrtic.

Kimmund zaměřil pozornost na Noghriho. Malý humanoid s šedou kůží a řadou růžků táhnoucích se z čela nahoru se ohlédl na velitele stormtrooperů se svým obvyklým zamračeným výrazem. Ruce mu volně splývaly podél boků, ale Kimmund ho už viděl cvičit s bojovou holí, kterou měl pověšenou na zádech, a věděl, že by ji mohl popadnout s oslepující rychlostí.

Se třemi stormtrooperi stojícími v trojúhelníkové formaci okolo něj si Kimmund skoro přál, aby to zkusil. Zvláště když jeho zamrače-

nému výrazu dominoval pohled, v němž byla skoro určitě samolibost. „No?“ protáhl.

„No?“ zopakoval Rukh skřípavým hlasem.

„Co tu děláš?“

„Tohle je loď mého pána,“ prohlásil Rukh. „Můžu si jít, kam se mi zlíbí.“

„*Chimaera* je loď velkoadmirála Thrawna,“ opravil ho Kimmund kousavě. „Lambda lorda Vadera a *Darkhawk* ne. Varovali tě, aby ses od nich držel dál.“

„Vaši vojáci vám potvrdí, že jsem nebyl uvnitř,“ řekl Rukh. „Jen do toho. Zeptejte se jich.“

Kimmund přesunul pozornost k Dravovi. „Tak co?“

„Byli jsme tu deset vteřin po spuštění alarmu,“ připustil seržant. „Pokud *byl* uvnitř, nemohlo to být víc než zazvonit a utéct.“

„Vážně?“ zabručel Kimmund a pohlédl opět na Rukha. „To už jsme se snížili ke školáckým rošťárnám?“

„Snížili jsme se ke slovům,“ řekl Rukh. „Tato jsou moje: mým úkolem je bezpečnost mého pána. Nedovolím, aby ji ohrožovali neznámí.“

„My jsme sotva neznámí,“ prohlásil Kimmund škrobeně. „Jsme 1. legie, osobní stormtroopeři lorda Vadera. Zná nás celé Impérium.“

„Celé Impérium možná,“ pravil Rukh. „Já ne. Ale všechno se doučím.“

„To udelej,“ poradil mu Kimmund. „Jen pamatuj, že až tě příště chytneme v našich transportérech, *budeme* střílet s nastavením na zabítí.“

„Můžete to zkusit,“ nedal se Rukh. „Nic proti vám nemám. Ale budu dělat svou práci.“ Věnoval Kimmundovi hlubokou a zřetelně sarkastickou úklonu, pak se otočil a odkráčel na krátkých nohou k východu z hangáru.

„Máme jít za ním, pane?“ zeptal se Drav.

„Ne,“ zavrtěl hlavou Kimmund. „Bohužel má pravdu – Thrawn mu *dal* svobodu pohybu po celé *Chimaeře*. Lordu Vaderovi se snad povedlo vyjasnit situaci kolem *našich* lodí.“ Pokynul k přilbě v Morrtičině ruce. „Co je to?“

„To použil ke spuštění alarmu,“ sdělila mu Morrtic a podržela přilbu výš, aby si ji mohl prohlédnout zblízka. „Zřejmě stál tady a hodil ji průlezem do senzorového pole.“

Kimmund se zamračil a zapnul optická vylepšení ve své přilbě. Byla to –? „Ta je *Jidova*?“

„Ano, pane,“ potvrdila Morrtric mrzutě. „A ano, byla pořád ještě v elektrodílně na zádi a čekala na výměnu komunikátoru.“

„A jak se tam Rukh dostal a odnesl ji?“

Morrtric pohlédla na Drava. „Nemáme poněti, pane,“ připustil Drav.

„Nemáte poněti?“

„Nepoužil tu svou elektrohůl, aby zkratoval senzory,“ poznamenala Morrtric. „Kontrolovala jsem je.“

„A co ten jeho zatracený trik s osobním maskováním?“ chtěl vědět Kimmund. „Zjistil vůbec Sampa, jak ta věc funguje?“

„Ano, podíval se tomu na parametry,“ přisvědčil Drav. „Dost to připomíná Sinrichův optický defázovač, ale má to úplně jinou koncepci. Zdá se, že je to omezené na tři minuty od nabití, nefunguje to na lidech – potřebuje to vodivost, kterou má dvouvrstvá noghrijská kůže nebo tak něco – a po aktivaci to nezakrývá nic, co se přidá dodatečně.“

„V tom posledním je klíč,“ pokračovala Morrtric. „Sampa sestrojil udělátko, které při spuštění hmotnostních senzorů v podlaze rozpráší drobné trpytky odrážející mikrovlny. Až to bude mít Rukh na sobě, najdeme ho všude, kam půjde.“

„Skvělé,“ odušil Kimmund. „Takže to znamená, že na palubu vůbec nevyšel. Gratuluju.“

„Jo,“ zabručela Morrtric a obracela Jidovou přilbu v dlaních. „Projedme teď celou loď a najdeme, kudy se tam prohrabal.“

„Ano, to udělejte,“ ucedil Kimmund a zlostně hleděl na zatoulanou přilbu, „protože až mi příště zkříží cestu, někdo umře. Ideálně Rukh, ale když to nebude on, umře ten, komu proklouzne. A nebudu to já, kdo to provede. Bude to lord Vader.“

Podíval se přes hangár a bojoval s touhou zvednout karabinu a na místě střílet drzého Noghriho do zad. „Rozhlaste to, seržante. Ať to všichni vědí.“

* * *

Chimaera letěla reálným prostorem dvě hodiny, než Thrawn nařídil Faro, aby znovu zkusila skočit do hyperprostoru.

A ani teď se to nepovedlo.

„Skoro jako by někde poblíž byl interdikční křižník, pane,“ řekla Thrawnovi, když hvězdný destruktor pokračoval ve své cestě temnotou

reálného prostoru ozářenou hvězdami. „Ale není možné, aby tak velký křižník, který by to zvládl, nebyl v dosahu radarů.“

„Leda by byl maskovaný,“ ozval se za nimi hluboký hlas.

Faro sebou trhla. Vader je požádal, aby ho upozornili, až se *Chimaira* dostane za tuto záhadnou překážku. Pochopila to tak, že Temný pán bude pryč do té doby, než mu zpráva přijde.

Zjevně se začal nudit.

„Můj pane,“ uvítal Thrawn Vadera klidně. „Mám za to, že by nebylo možné mít současně zapnutý generátor gravitace a maskovací zařízení. Tato dvě pole se navzájem ruší.“

„Možná byla vynalezena nová technologie,“ oponoval Vader. „Věda v Neznámých oblastech může být odlišná od té naší.“

„Technologie mohou být zajisté odlišné,“ přikývl Thrawn. „Věda samotná spíš ne. Některé zákony jsou obecně platné.“

„Možná,“ uznal Vader. „Každopádně se zdá, že jsme v patové situaci. Jaké řešení navrhuje?“

Thrawn zůstal zticha ještě další okamžik. Faro si všimla, jak se jeho pohled přesouvá mezi mořem hvězd, mapou oblasti a přiblíženým plánem jejich současné hyperprostorové trasy. „Pokud nemůžeme letět po existující cestě, musíme si prorazit novou,“ prohlásil. „Komodorko Faro, změňte kurz o čtyřicet stupňů doleva.“

„Je tu snad nějaká další cesta, kterou Impérium nezná?“ zeptal se Vader.

„O žádné v této oblasti nevím,“ odpověděl Thrawn. „Můžeme buď vyslat průzkumnou loď, aby pro nás zmapovala cestu, anebo pokračovat stejnými krátkými skoky sami. Druhá možnost se zdá efektivnější.“

„To zabere čas,“ varoval Vader a v jeho tónu se objevil osten hrozby. „Císařovým pokynem bylo postupovat co nejrychleji.“

„Letět po hyperprostorové trase se ukázalo jako bezúspěšné,“ upozornil Thrawn. „Pokračovat takto dál by nejspíše znamenalo ještě větší ztrátu času.“

„Pokud ovšem už nejsme u konce té překážky.“

Thrawn naklonil hlavu. „Kormidelníku?“ zavolal. „Předějte na světelnou rychlost.“

„Ano, admirále.“

Faro se otočila k průzoru a zapřela se. Hvězdy se protáhly do čar –

A s kašlavým hlubokým tónem zvuku hyperpohonu, který naznačoval selhání skoku, se opět smrštily na hvězdy.

Faro by se v přítomnosti nadřizených důstojníků neodvážila zaklít, ale neměla k tomu daleko.

„Zajímavé,“ zašeptal Thrawn. Pokud ho neúspěch zneklidnil, nedal to najevo v hlase ani ve tváři. „Komodorko, otočte *Chimaeru* čtyřicet stupňů na levobok.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro. „Mohu něco navrhnout?“

„Váš admirál vám dal rozkaz,“ upozornil ji Vader.

„Pokračujte, komodorko,“ vyzval ji Thrawn klidně.

Faro cítila, jak se jí stahuje hrdlo. Vaderův komentář podtrhávající Thrawnův povel byl vlastně dalším rozkazem. Hodlal ho Thrawn prostě ignorovat? „Provedla jsem výpočty, pane,“ pokračovala spěšně, zvědavá, zda ji Vader přeruší. Nebo hůř. „Cestovat na Batuu jednotlivými skoky zabere zhruba třicet devět hodin. Pokud místo toho poletíme na Mokivj, můžeme se odtamtud vydat na Batuu jinou hypertrasou, čímž ušetříme čtrnáct až patnáct hodin.“

Thrawn naklonil hlavu. „Ukažte mi to.“

Faro natukala cestu do displeje a obrnila se proti Vaderově nevyhnutelné otázce na to, jaká trasa může spojovat takové dva nevýznamné světy.

A byla by to naprosto opodstatněná otázka. Podle navigačních map taková cesta existovala, ale byla ještě hůře definovaná – nemluvě o tom, že byla ještě méně používaná – než ta, po níž *Chimaera* letěla na Batuu. Pokud by stejná chyba, která je odklonila z hyperprostorové trasy na Batuu, ovlivnila také cestu z Mokivje na Batuu, mohli se ocitnout ve stejné situaci, v jaké byli právě teď.

Avšak zdálo se, že pro jednu nemá Temný pán co říct.

„Výborný nápad, komodorko,“ pochválil ji Thrawn. „Nastavte kurz na Mokivj.“

„Ano, pane.“ Faro se obrátila ke stanovišti kormidelníka, zachytila pohled důstojníka, který tam seděl, a přikývla. Opětoval kývnutí na znamení přijetí rozkazu a obrovská válečná loď se začala stáčet na pravobok.

„Jedenáct,“ řekl Vader.

Thrawn se k němu otočil. „Jak prosím?“

„Ušetříme nejvýš jedenáct hodin,“ upřesnil Vader.

„Souhlasím,“ přikývl Thrawn. „Ale pořád se to vyplatí.“

„Možná,“ zasupěl Vader. „Ještě uvidíme.“

* * *

Jak Vader očekával, měl pravdu. Cesta jednotlivými skoky na Mokivj zabrala o tři hodiny déle, než odhadovala komodorka Faro, čímž ušetřili přesně tolik, kolik vypočítal.

Nechtěl letět na Mokivj. Nepřál si ho spatřit.

Ale přesto tu byli, na dohled od planety...

„Analýzu, komodorko,“ požádal Thrawn tiše, když *Chimaera* oblékala planetu ke vstupnímu bodu na zamýšlenou hyperprostorovou trasu.

„Je to záhada, pane,“ sdělila Faro a zamračila se na svůj datapad. „Nevím o žádné katastrofě, kromě nárazu komety nebo ohromné sopečné erupce, která by mohla způsobit tak rozsáhlou devastaci. Ale nenašla jsem žádné důkazy ani o kometě, ani o činných sopkách.“

Vader hleděl průzorem. Na obrovských pásech planetárního povrchu, tam, kde se kdysi rozkládaly svěží louky a lesy, byly nyní holé pláňe a pouště pouze s několika ostrůvky zeleně, které jako jediné ještě vzdorovaly postupující zkáze. Většinu oblohy pokrývaly mraky: žádné bílé nadýchané obláčky ani šedé vrstevnaté bouřkové mraky, ale zaka-boněná masa, která nepropouštěla sluneční svit a neslibovala nic jiného než temnotu a chlad.

„Možná to bylo ještě něco ničivějšího než kometa,“ uvažoval nahlas Thrawn. „Komandérko Hammerly, kolik jste zachytila měsíců?“

„Měsíců, pane?“ zopakovala zmateně Hammerly.

Vader se k ní otočil. Opět jeden z Thrawnových podřízených zpochybňoval rozkazy. Možná bylo načase jim připomenout nutnost okamžitě a bezvýhradně poslušnosti. „Ano, pane – měsíců,“ dodala spěšně Hammerly.

Vader pohlédl na Thrawna. Nic nenaznačovalo, že by uvažoval o potrestání komandérky, nebo alespoň o slovním pokárání, za zpochybňování rozkazů. Vlastně to vypadalo, že pouze čeká na její odpověď.

V duchu nad tím zavrtěl pohrdavě hlavou. Možná že nedostatek patriční disciplíny admirálových podřízených byl důvodem, proč mu rebelové na Atollonu unikli.

„Mělo by jich být deset,“ pokračoval Thrawn. „Šest je relativně malých, ale čtyři jsou dost velké na to, aby je gravitace vytvarovala do kulovitých těles.“

„Co na tom záleží?“ chtěl vědět Vader. Zaklesl si palce za opasek a ucítil osvěžující přítomnost zavěšeného světelného meče.

„Během našeho průletu touto soustavou tu není mnoho jiného, čím bychom mohli zaměstnat naši pozornost,“ podotkl Thrawn. „A kromě toho jsem zvědav, jak úplné jsou archivy *Chimaery*.“

Byla to dostatečně rozumná opověď přednesená mimořádně rozumným tónem.

Ale Vader se nedal ošálit. Za vším, co velkoadmirál Thrawn dělal, byl nějaký smysl, skrytý plán, podnět či intrika. Znovu ucítil přítomnost svého meče...

„Odpusťte, admirále, ale tolik jsme jich nezachytili,“ řekla Hammerly a zamračila se na svůj panel. „Napočítala jsem pouze šest měsíců, z nichž jen jeden je kulovitý.“

„Další čtyři musejí být na odvrácené straně planety,“ usoudil Vader s narůstající netrpělivostí. *Tohle* bylo zjevné.

„Nemyslím si, můj pane,“ oponoval Thrawn. „Všimněte si vrstvy gravitačních interakcí, kterou komandérka Hammerly zobrazila na displeji. Nenaznačuje žádná další významná tělesa v této planetární soustavě.“

Vader se podíval na vrstvu. Výpočty sám provést nemohl – k tomu sloužili droidi –, ale závěry senzorové důstojnice byly rozepsány ve spodní části displeje. „Chcete říct, že chybějící měsíce spadly na povrch?“ zeptal se.

„Nepřavděpodobné,“ odpověděl Thrawn s tichým napětím v hlase. „Čtyři tělesa této velikosti by proměnila Mokivj na hořící peklo zemětřesení a lávy.“

Jako je Mustafar, pomyslel si Vader. „Tak kde tedy jsou?“

Thrawn pomalu zavrtěl hlavou. „To je záhada, kterou musíme vyřešit.“

„Ne,“ zahřměl Vader.

Můstku se zmocnilo náhlé ticho. „Co prosím, můj pane?“ zeptal se Thrawn pečlivě modulovaným hlasem.

„Nejsme tu proto, abychom řešili nějaké nahodilé záhady,“ prohlásil pevně Vader. „Jsme tu, abychom vypátrali narušení, které vycítil císař. Jen to a nic jiného.“

„Ovšem,“ souhlasil Thrawn. „Možná však přijdeme na to, že tyto dvě věci spolu souvisejí.“

„A souvisejí?“

„To já nevím, můj pane,“ přiznal Thrawn.

Dlouhou chvíli na něj Vader hleděl a snažil se přečíst cizincovy myšlenky. Ale pokud byla za těma žhnoucíma rudýma očima ukryta faleš, nedokázal ji vycítit. „Vydejme se tedy na cestu,“ pravil.

„Ovšem, můj pane.“ Thrawn se otočil k Faro. „Komodorko, jakmile bude pro nás připravena hypertrasa, vyrazíte plnou rychlostí k Batuu.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro.

Chiss se otočil zpět k Vaderovi. „Rád bych podotkl ještě jednu věc, lorde Vadere. Pokud císař cítí nějakou přítomnost v této části vesmíru, může tatáž přítomnost cítit *vás*.“

To už Vadera napadlo. Mnohokrát. „Možná,“ připustil. „Ale cítit nemusí nutně znamenat být připraven.“

„Ne,“ přitakal Thrawn tiše. Možná se i velkoadmirál ohlížel do vzdálené a nepřilíší příjemné minulosti. „To nemusí.“